

BRATISLAVSKÁ CENA ZA ŠPORT 2021

Najúspešnejší športovci
Bratislavy a Bratislavského
kraja za rok 2021



Rok 2021 bol pre všetkých nás vrátane športovcov a športovkýň veľmi turbulentný. Pandémia spôsobená koronavírusom zamiešala karty vo všetkých oblastiach našich životov. Dovolím si povedať, že šport sa stal na Slovensku jedným z najviac postihnutých oblastí. Napriek všetkým prekážkam, s ktorými ste, milí športovci a milé športovkyne, museli bojovať, sa športový rok 2021 v Bratislave stal jedným z najúspešnejších v histórii. Medzi ocenenými športovcami v tohtoročnej edícii Bratislavskej ceny za šport máme medailistov z olympijských či paralympijských hier aj z majstrovstiev sveta. Význam tohto oceňovania, ktoré sa teraz už pod novým názvom koná 28-krát, tak naberá na váhe.



Bratislava sa môže hrdiť množstvom historicky úspešných športovcov. Stačí spomenúť úspechy mien ako Ondrej Nepela, Miroslav Mečíř, Anton Ondruš, Jozef Golonka, bratia Šťastní, Peter Dubovský, ku ktorým postupne pribudli ďalšie „legendy“ bratislavského športu ako Dominika Cibulková, Jana Dukátová, bratia Hochschornerovci, Veronika Zuzulová, či pribúdajú ešte stále aktívni Matej Beňuš, Ján Volko, Barbora Mokošová, Filip Polášek, Zuzana Reháková-Štefečeková, alebo „mohykáni“ nášho oceňovania Veronika Vadovičová a rýchlostní kanoisti.

Musím povedať, že talent a tvrdá práca vás všetkých prináša úspechy a zadostučinenie nielen vám, ale aj mestu Bratislava, ktoré vďaka týmto úspechom zviditeľňujete na mape sveta. V posledných rokoch sme hostili niekoľko významných športových podujatí, opätovne sa nám podarili úspešné majstrovstvá sveta v hokeji, majstrovstvá Európy v ženskom volejbale, čakajú nás majstrovstvá Európy v mužskej hádzanej. Pevne verím, že naplníme a naplníme očakávanie nielen športovcov, ale aj športových nadšencov a návštevníkov nášho hlavného mesta.

Všetkým športovcom prajem v týchto časoch hlavne pevné zdravie, množstvo energie, silu a nezlomnú vôľu, ktoré vás dovedú k ďalším vynikajúcim úspechom, ktorými urobíte radosť nielen sebe, ale aj nám ostatným, obyvateľom Bratislavy.

Vážení športoví priatelia,

prežívame ťažké časy, časy neistoty. Po náročných pandemických mesiacoch sa môžeme postupne vracieť k veciam, ktoré máme radi a ktoré nás bavia. Jednou z nich je šport. Šport je neoddeliteľnou súčasťou nášho života, či už na vrcholovej, profesionálnej, amatérskej, alebo rekreačnej úrovni. Vďaka nemu môžeme prežiť nezabudnuteľné zážitky, stretávať sa s priateľmi a spoznávať nových ľudí, objavovať nové miesta a krajiny, mať možnosť zlepšovať sa a prekonávať samého seba, zažiť pocit výhry, šťastia a radosti, ale aj smútku a sklamania z prehry. To všetko nám pomáha každý deň sa posúvať vpred.



Som veľmi rád, že aj tento rok, pri príležitosti už 28. ročníka Bratislavskej ceny za šport, môžeme oceniť najúspešnejších športovcov a športové kolektívy. Nie každý má talent od narodenia, ale najlepší môže byť aj ten, kto nehľadá výhovorky, ale dokáže tvrdo pracovať. Disciplinovanosť, zodpovednosť, odhodlanosť dosiahnuť svoj cieľ, ale aj ochota pracovať v podmienkach, ktoré sú k dispozícii, prinesú zaslúžený úspech. S kolegami z Úradu Bratislavského samosprávneho kraja sa snažíme, aby sme vám podmienky potrebné na športovú prípravu stále zlepšovali a pomohli tak dosiahnuť váš vysnívaný cieľ.

Dovoľte mi srdečne zagratulovať všetkým oceneným športovcom a poďakovať za vašu vzornú reprezentáciu Slovenska, Bratislavy a nášho Bratislavského kraja. Vďaka patrí aj trénerom za prípravu a odbornosť, športovým zväzom za pomoc pri organizácii a v neposlednom rade vašim rodinám za ich podporu pri vašej dráhe športovca.

Želám vám veľa zdravia, šťastia, ako aj ďalších úspechov a splnených cieľov.

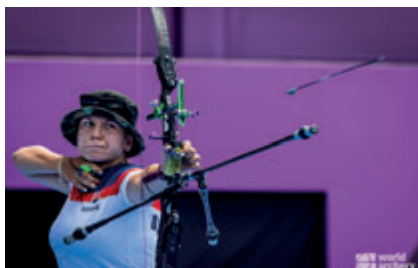
DENISA BARÁNKOVÁ | LUKOSTRELBA

Ako a kedy ste sa dostali k lukostrelbe?

K lukostrelbe som sa dostala cez svojho otca, ktorý s ňou začal ako prvý. Mala som 7 rokov a raz ma zobral na súťaž, kde som uvidela vtedy svojich rovesníkov. Dovtedy som chodila na výtvarnú, avšak keď som uvidela tento šport, hneď ma očaril.

V čom je lukostrelba náročnejšia, v technike alebo mentálnom nastavení?

Pre mňa je to určite mentalita. Ak už máte zvládnutú techniku, je potrebné si to udržať, natréňovať a telo už vie, čo má robiť. Je pre mňa však veľmi náročné udržať si rovnaké psychické nastavenie počas celej súťaže, keďže som veľmi náladový človek, avšak snažím sa s tým pracovať.



Mali ste alebo máte športový vzor? Kto ním je a prečo?

Gabriela Schloesser, ktorá pochádza z Mexika, ale momentálne reprezentuje Holandsko, kde aj býva. Je to špičková lukostrelkyňa, páči sa mi jej technika a prístup k tomuto športu.

Zúčastnili ste sa na svojej prvej olympiáde. Ako hodnotíte výsledok, ktorý ste na nej dosiahli, a aké plány a ciele máte ešte pred sebou?

Do prípravy na OH sme dali všetko. Kvalifikácia dopadla nad očakávania a to ma veľmi potešilo. Veľmi ma mrzí, že to takto nepokračovalo ďalej aj v elimináciách. Mali sme vyššie ambície, ale aj to nás niečo naučilo a vieme, na čom ďalej pracovať. Medzi dohľadnejšie ciele na budúci rok sme si dali vybojovanie miestenky na Európske hry, udržanie sa v top 16 na každej súťaži. Medzi dlhodobjšie je určite svedyšplhať sa vyššie vo svetovom rebríčku a, samozrejme, sen je priniesť medailu z OH:)

Čo vám napadne ako prvé pri slove Vianoce?

Sneh, vôňa medovníkov, teplo domova a pokojná atmosféra.

MARTINA BURŠÍKOVÁ | ŠPORTOVÉ LEZENIE

Ako ste sa dostali k športovému lezeniu?

K lezeniu som sa dostala v detskom lezeckom tábore počas letných prázdnin. A následne som začala chodiť na prvé tréningy. Prišli prvé preteky, prvé úspechy a prvé zaujímavé prelezy na skalách.

Kolko rokov sa mu už venujete a ako často trénujete?



Športovému lezeniu sa venujem 8 rokov. Množstvo tréningov závisí od momentálnej prípravy, priemerne je to 5-krát do týždňa.

Vaše ciele a plány na najbližšie obdobie a vysnívaný cieľ do budúcnosti?

Na budúci rok prechádzam do vyššej kategórie, tak cieľom bude prebojovať sa na pretekoch európskeho pohára do finále, nominovať sa na majstrovstvá sveta a raz sa umiestniť na prvých troch miestach na majstrovstvách sveta. Na slovenských pretekoch obhájiť titul majsterky SR v boulderingu.

Čo pre vás znamenajú Vianoce a čo by ste si radi našli pod stromčekom?

Vianoce sú pre mňa hlavne časom stráveným s rodinou, s priateľmi a oddych od každodenných povinností. Darčeky nie sú až také dôležité a úprimne nemám nič vysnívané.

FILIP POLÁŠEK | TENIS

Čo znamená pre tenistu vyhrať grandslamový turnaj?

Vyhrať grandslam je asi najviac, čo môže športovec v tenise vyhrať. Som rád, že sa mi to podarilo celkom rýchlo po mojom návrate. Verím, že mi ostáva ešte čas pridať do zbierky aj ďalšie tituly.

Hráte po boku nového tenisového partnera. Aký je v porovnaní s predchádzajúcim?

Nerád porovnávam partnerov, každý má svoje výhody aj nevýhody, ale musím povedať, že s Johnom (Peersom) si od začiatku rozumieme a vo veľa veciach máme rovnaké alebo veľmi podobné nastavenie. K pohode v tíme určite pridáva aj to, že obaja máme dve dcéry vo veľmi podobnom veku. Verím, že naše partnerstvo bude z dlhodobého hľadiska úspešné.



Aké ďalšie ciele pred vami stoja po dosiahnutí titulu z Australian Open?

Nesplnených cieľov je ešte veľmi veľa, stále som v rebríčku nedosiahol najnižšie číslo (byť svetovou jednotkou). Ostáva ešte veľa nevyhratých grandslamov. Zatiaľ som motivovaný vyhrať každý turnaj, na ktorý nastúpim. Cieľov je teda dosť a ja mám chuť dosiahnuť ich.

Čo pre vás znamenajú Vianoce?

Vianoce sú pre mňa hlavne časom pokoja a sú jediným sviatkom, ktorý vždy trávim doma, resp. spoločne v kruhu rodiny, a nie na turnaji. Každoročne sa mi to darí, tak verím, že mi to vydrží až do konca kariéry.

SAMUEL BALÁŽ, ADAM BOTEK, DENIS MYŠÁK, ERIK VLČEK | K4

Čo pre vás znamená získaná medaila z olympijských hier v Tokiu?

Samuel: Medaila z olympiády pre mňa znamená veľmi veľa. Je to zúročenie snahy a ťažkej prípravy z posledných rokov a zároveň splnený cieľ, na ktorý sme sa sústredili.

Adam: Som veľmi rád, že sa nám podarilo získať bronzovú medailu, ktorá pre mňa znamená veľmi veľa. Samozrejme, získať zlatú medailu by bol najlepší pocit na svete.

Denis: Získali sme bronz po veľmi tesnom súboji s Rusmi, z ktorého sme sa nesmierne tešili. Príprava bola nesmierne náročná, keďže od OH v Riu de Janeiro sa nám zmenila trať z 1000 m na 500 m. Celý rok sme boli na súťažiach medzi špičkou na medailových umiestneniach, takže by nás veľmi mrzelo, keby sme z olympiády odišli bez medaily.

Erik: Získaná medaila je výsledok tvrdej práce a disciplíny. V mojom prípade to bolo aj o prekonaní množstva prekážok, s ktorými som sa doteraz vo svojej kariére nestretol, o odhodlaní nikdy sa nevzdávať a ísť si za vytýčeným cieľom. Medaila pre mňa znamená dosiahnutie cieľa a splnenie si túžby po ďalšej olympijskej medaile.



Kto z olympijskej posádky po medaile najviac oslavoval?

Samuel: Asi ja (smiech) a spolu so mnou tréner Andrej Wiebauer. Oslavovali sme však spoločne, len chalani odpadli trochu skôr ako som myslel.

Adam: Nemyslím, že by niekto oslavoval viac, ako ostatní. Oslavu sme si užili asi všetci rovnako.

Denis: Najviac oslavoval asi Samo, toľko úprimnej radosti a šťastia som dávno nevidel.

Erik: Každý z nás oslavoval po svojom, ja som bol veľmi rád, že som mohol ukázať medailu a podeliť sa o ňu s našimi fanúšikmi, ktorí pre nás pripravili krásne privítanie na námestí.

Čomu počas Vianoc dávate prednosť: tréning, jedlo, oddych?

Samuel: Počas Vianoc nemáme veľa priestoru na oddych. Jediný pokojnejší deň je ten Štedrý a aj ten sa začína behom u nás v lodenici, ktorý sa už stal tradíciou. Ostatné dni trénujeme ako v každom inom období. Čo sa týka jedla, počas sviatkov si ho, samozrejme, doprajem viac.

Adam: Počas Vianoc máme, samozrejme, stále tréningy, takže určite budem trénovať, ale posnažím sa popri tom aj trochu oddýchnuť.

Denis: Vianoce sú čas, keď nechodíme po sústredueniach, a môžem tak byť aspoň chvíľu doma, takže sa snažím byť hlavne s rodinou. Samozrejme, nezabúdam ani na tréning, keďže trénujeme v klasickom režime, čo znamená 2 tréningy denne. Jedlo je samozrejmom súčasťou týchto sviatkov a na oddych mi tak už veľa času nezostáva.

Erik: Počas vianočných sviatkov nemávam obzvlášť dlhšie voľno a snažím sa nevyhadnúť z tréningového cyklu a nasadenia, takže tréning nejde až tak úplne bokom ani počas Vianoc, ale, samozrejme, rodina a sviatky majú predsa len trochu prednosť.

VERONIKA VADOVIČOVÁ | ŠPORTOVÁ STRELBA

Pamätáte sa na svoje športové začiatky? Aké boli?

Už je to viac ako neuveriteľných 20 rokov, čo som sa tomuto športu začala venovať. Začiatky boli plné prekvapení, objavovania sveta, nových ľudí a hlavne prekonávania samej seba. Ten čas neuveriteľne letí. Teraz v podstate súťažím so súpermi, ktorí ešte neboli na svete, keď som začínala s týmto športom.



Ako vnímate svoj nedávny úspech s odstupom času?

S odstupom času je to vnímanie oveľa intenzívnejšie ako krátko po výkone. Cítim sa spokojne, pretože sa nám s trénerom podarilo udržať v špičke najlepších parastrelcov aj ďalšie paralympijské obdobie a nabrali sme kopec motivácie na nasledujúce obdobie.

Vaše najbližšie športové plány?

V marci nás čakajú majstrovstvá Európy a v lete majstrovstvá sveta, kde sa bude dať získať nominácia na nasledujúce paralympijské hry.

Keď sa spomenú Vianoce, čo vám napadne?

Rodinná pohoda. Obdobie, ktoré mi spája čas od detstva po súčasnosť. A budete sa smiať, ale aj toto oceňovanie na pôde bratislavského magistrátu, ktoré sa stalo pre mňa takou úvodnou predzvesťou Vianoc, pretože od r. 1999 som tu takmer každý rok a vždy je tu aj krásna predvianočná atmosféra.

MICHAELA BALCOVÁ, MARTIN STREHÁRSKY | PÁR BC4 BOCCIA

Michaela:

Pamätáte sa na svoje športové začiatky? Aké boli?

Športovala som od detstva, keďže to bola nevyhnutná súčasť mojej rehabilitácie, ak som chcela napredovať a zlepšovať svoj zdravotný stav. Moje začiatky v boccii boli však ako na horskej dráhe až do obdobia, kým som sa do tohto športu nezamilovala.



Ako vnímate svoj nedávny úspech s odstupom času?

Zlatá medaila z PH je pre mňa ďalším splneným snom. Keď som si pred štyrmi rokmi priniesla domov zlatú medailu z PH v Riu, ani som netušila, že k nej pridáme aj ďalšiu z Tokia. Som za tento výsledok nesmierne vďačná a šťastná.

Vaše najbližšie športové plány?

Na rok 2022 už máme naplánované viaceré súťaže. Najdôležitejší turnaj ma čaká v decembri v Brazílii, kde sa budú konať majstrovstvá sveta. Výsledkom na tomto turnaji by som sa mohla priblížiť k PH v Paríži.

Keď sa spomenú Vianoce, čo vám napadne?

Myslím si, že Vianoce pre väčšinu ľudí symbolizujú čas strávený so svojou rodinou a so svojimi najbližšími. Keďže som veľmi často kpre šport mimo domova, povedala by som, že Vianoce nemám len raz ročne, ale každý deň, keď môžem byť so svojou rodinou.

Martin:

Pamätáte sa na svoje športové začiatky? Aké boli?

Boccu som začal hrať pred dvadsiatimi rokmi na Mokrohájskej ulici. Vtedy sa hralo s úplne inými loptami a ani priebeh tréningov sa nedá porovnať. Objem odhodnených lopt sa určite strojnásobil a konkurencia vo svete každým rokom rastie.

Ako vnímate svoj nedávny úspech s odstupom času?

Stále sa tomu dá iba ťažko uveriť. Dva až tri mesiace sme sa tvrdo pripravovali a v priebehu týždňa to celé preletelo. Zlatá medaila na paralympiáde je vrchol, ktorý sa už nedá prekonať. A ten pocit ma naplňa hrdosťou, že som to zlato vyhral za Slovensko.

Vaše najbližšie športové plány?

Najbližšie ma čakajú majstrovstvá Európy koncom novembra v Seville.

Keď sa spomenú Vianoce, čo vám napadne?

Prvé vdychnutie mrazivého vzduchu, z neba padajú malé snehové vločky, ktoré vytvorí dlhý biely koberec, pokojná príroda a pohoda v každom z nás, tak to mi napadne, keď sa spomenú Vianoce.

ALEXANDRA REXOVÁ | ZJAZDOVÉ LYŽOVANIE

Pamätáte sa na svoje športové začiatky? Aké boli?

Bolo to v roku 2018, keď som mala 12 rokov a chodila do siedmej triedy na základnej škole v Zohore. V tom období som mala skvelý život, super kamarátky, s ktorými som chodievala von, na kofolu, robili sme tie najväčšie somárstva, aké si len viete predstaviť. Cez zvonkohru až po volanie na neznáme čísla s otázkou: To vy predávate ten kočík na bazári... dokonca mi pomáhali aj v škole, tým, že som nevidela na tabuľu, a v tom čase som mala len malú



prenosnú lupu na písanie (potom neskôr som mala lupu aj na zošit, aj na tabuľu), takže mi mnohokrát diktovali učivo, čo bolo napísané na nej. A zrazu som skúsila lyžovanie. Prvý kemp bol hrozný. Pamätám si to, akoby to bolo včera. Plakala som, že chcem ísť domov, a absolútne som nechcela niečo takéto robiť. A už vôbec nie profesionálne. Najmä kvôli kamarátkam. Tak veľa pre mňa znamenali, a tak veľmi mi na nich záležalo. Ale ako čas plynul, prišli sústredenia a celkom sa mi to začalo páčiť. Rozhodla som sa, že to

teda skúsím, a rozdelila som si šport, školu a kamarátky. V škole som nemala veľa úloh, takže sa to dalo všetko pekne sklbiť. Na asi treťom sústrezení som spoznala Evku. Svoju aktuálnu a prvú (ozajstnú) navádzačku. Hneď sme si sadli aj ľudsky, aj na tom kopci, a tak som ju cez trénera (keďže som sa hanbila) prehovárala, aby to so mnou skúsila a išla na prvé pretek, ktoré sa konali v Jasnej. No a od januára 2019 spolu trénujeme, pretekáme, prehrávame, vyhrávame, chodíme po nemocniciach... A poviem vám, ak by som sa vtedy rozhodla pre nie, môj život by nemal zmysel. Keď vidím väčšinu svojich rovesníkov, ako trávia čas... je to smutné. A keď si tak spomeniem na svoje najlepšie kamarátky, ktoré sa na mňa pred rokom doslova vykašľali, pretože som na ne nemala čas, mrzelo by ma to ešte viac. Šport mi totálne zmenil život, otočil mi ho hore nohami o 360 stupňov a som za to nesmierne vďačná!

Ako vnímate svoj nedávny úspech s odstupom času?

Môj nedávny úspech bol veľký krištáľový glóbus, ktorý sa nám podarilo získať za celkové umiestnenie vo svetovom pohári. Mám ho vystavený vo vitríne a vždy, keď okolo neho prejdem, sa zastavím a spomeniem si na všetko to, čo som zažila, čo som obetovala, ako sme pracovali a tvrdo makali a na všetku tú tvrdú robotu, ktorá tomu predchádzala. Nesmierne veľa to pre mňa znamená. Teším sa z každého úspechu, či už malého, alebo veľkého. Samozrejme, aj neúspechu, ale to až keď vychladnem. Je to ďalší krok vpred, ďalší level, ktorý mi prináša ďalšie výzvy.

Keď si tak spomeniem na prvé preteky a prvú bronzovú medailu. Očičká mi svietili takým šťastím a radosťou ako nikdy. Tak si viete predstaviť moje emócie, keď mi tréneri ešte aj v deň mojich 16-tych narodenín odovzdali tento glóbus. Ešte v ten večer som Evke hovorila, že tomu nemôžem uveriť, že mám 16 rokov a to už teraz? Boli to neopísateľné pocity.

Vaše najbližšie športové plány?

Uvidíme, ako sa bude sezóna vyvíjať vzhľadom na pandémie, no pevne verím, že sa nebude nič rušiť a posúvať. Avšak na programe je v decembri SP v St. Moritz, v januári MS v Lillehammeri, vo februári SP vo Veysonnaz a v marci nás čakajú paralympijské hry v Pekingu. Samozrejme, závisí aj od mojich výkonov, ako sa mi bude dariť a ako sa budem posúvať počas celej sezóny. Podľa toho sa budú tréneri rozhodovať, či ma nenechajú radšej doma.

Keď sa spomenú Vianoce, čo vám napadne?

Jednoznačne stres. Tie poriadky celého domu, umývanie okien a iks ypsilon ďalších vecí. Ale aj niečo pekné, milé a pozitívne si predstavím. Vo mne Vianoce evokujú lásku, radosť, pomoc, úsmev, dobrú náladu a všetko to, keď sa stretne či už rodina za jedným stolom, alebo kamaráti na polnočnej omši. No jedno jediné, čo veľmi nemám rada, čím som staršia, je, keď mi dávajú ľudia darčeky. Niežeby som nemala rada darčeky a nevedela potom prejaviť radosť a prinajhoršom odmietla, ale jednoducho mám najradšej, keď môžem dávať darčeky druhým. Vždy niečo vymýšlam a vlastnoručne sa snažím vyrobiť. A keď už darčeky kupujem, miniem všetky úspory, čo mám. Ale veď sú Vianoce. Tak ma to tak netrápi, ako keď si idem kupovať oblečenie a ostane mi v peňaženke 10 €.

SLÁVIA EU BRATISLAVA



Čo hovoríte na posledné klubové úspechy?

Kam sa môže klub ešte na Slovensku posunúť?

Naše posledné klubové úspechy sú zásluhou predovšetkým stability klubu, práce trénerskej dvojice Matušov - Prieložný a vysokých nárokov na hráčky. Podmienky, ktoré v klube máme, nie sú mimoriadne, ale vždy sa zameriavame na skvalitnenie tréningov podľa aktuálnych trendov a zladenie športovej prípravy so školskými povinnosťami

stredoškôláčok a vysokoškôláčok. Dodržiavame systém hodnotenia hráčok a motivácie. Družstvu žien kladieme pred sezónou vždy tie najvyššie výkonnostné ciele, medzi ktorými sú získanie titulu majstra a víťazstvo v slovenskom pohári. Napriek každoročnej fluktuácii hráčok sa nám darí dať dokopy káder družstva aj s posilnením dvoch zahraničných hráčok a práve tieto v ostatných troch rokoch veľmi prispeli k našim úspechom.

Aký vzťah majú zahraničné hráčky k Bratislave?

Dlhodobo máme dobré vzťahy so zahraničnými hráčkami a doteraz všetky, čo sme mali, prispeli k vytvoreniu dobrého kolektívu. Za ostatné tri roky sme mali šťastnú ruku pri výbere. Len túto sezónu sme museli jednu pre slabú výkonnosť poslať domov. Všetky, ktoré doteraz u nás hrali, si vybudovali dobrý vzťah nielen ku klubu, ale aj k mestu. Obdivujú Bratislavu, páči sa im Bratislava ako veľmi pekné mesto.

Čo vás čaká a neminie v najbližšom športovom období?

Aktuálne hráme zápasy v 1. časti extraligy žien, potom nás čakajú zápasy v 2. časti nadsťavby prvých štyroch družstiev (mali by sme v tej skupine byť) a v budúcom roku cez play-off sa prebojovať do finále extraligy a tak bojovať o obhajobu titulu majstra a víťaza slovenského pohára. Sme na dobrej ceste, lebo sa pohybujeme na čele tabuľky extraligy.

V športe sa už pohybujete nejaké obdobie. V čom je šport a volejbal teraz iný?

Šport všeobecne sa veľmi vyvíja. Napriek pandémie. A to platí aj pre volejbal. V súčasnosti je veľmi náročný na technickú, kondičnú pripravenosť a výškové predpoklady hráčok. K tomu sa prispôsobuje aj nutnosť dvoj-trojfázovej športovej prípravy a cieľavedomý výber hráčok. V zahraničí sú družstvá čoraz viac založené na výborných legionárkach (majú viac peňazí) a v porovnaní s nimi naše slovenské úrovňou už dosť zaostávajú. Slovenský ženský, ale aj mužský volejbal trpí nedostatkom starších skúsených hráčok. Kádre družstiev začínajú byť neprímerane mladé, neskúsené (extraligu hrajú často už juniorky). Je to spôsobené odchodom najlepších hráčok z klubov, a to už aj veľmi mladých, ktoré si hľadajú školy v zahraničí (USA, Česko, Nemecko, Francúzsko). Odchádzajú čoraz viac stredoškôláčky po maturite. Každý rok nám z kádra odchádza 4 – 6 hráčok vrátane mladých. Zahraničné hráčky neudržíme pre financie a úroveň súťaže. Žiaľ, tento trend je čoraz negatívnejší pre stabilitu a zvyšovanie úrovne slovenských družstiev.

Čo pre klub znamená, že v našom hlavnom meste patrí k najúspešnejším kolektívom?

Áno. Patríme dlhodobo medzi najúspešnejšie kolektívy Bratislavy a sme na to veľmi hrdí. Je to zásluha práce dobrých a vzdelaných trénerov. Samozrejme, aj hráčok, z ktorých u nás v klube vyrástlo množstvo reprezentantiek. Sme kluboví patrioti, k tomu vedieme aj hráčky. Aby poznali úspešnú klubovú históriu. Veď získanie 9 česko-slovenských, 19 slovenských majstrovských titulov a 15 víťazstiev slovenského pohára už predsa niečo znamená. A to hráčky a tréneri musia vedieť. Kto nepozná vlastnú minulosť, nemá dobrú budúcnosť. Preto si musia vážiť klub, za ktorý hrajú. Musia nielen svedomite študovať, ale bojovať, nielen za klub, ale aj za Bratislavu, lebo Slávia bola vždy bratislavská. Žiaľ, v ostatnom období sa boríme s čoraz väčšími problémami pri zabezpečovaní kvalitných podmienok, ktoré sú podmienkou športového napredovania a vyrovnania sa so špičkovými zahraničnými družstvami. Za ostatné roky nás veľmi negatívne ovplyvnil dlhodobý problém športových hál v Bratislave. A tak sa často „bijeme“ o lepšie podmienky s ostatnými kolektívami, ktoré tiež potrebujú lepšie podmienky. Aj nás zasiahlo zrušenie haly PKO, neskôr haly Mladost'. V tejto oblasti majú iné mestá na Slovensku oveľa lepšie podmienky. Tiež sú väčší patrioti k vlastnému mestu, preto majú väčšiu podporu zo strany vedenia miest. Toto obdobie teraz komplikované pandemiou sa snažíme vydržať. A to aj preto, že sa tešíme na vybudovanie špor-

tovej haly ako univerzitného centra Ekonomickej univerzity v Bratislave v Petržalke. Tak ako v minulosti čo najskôr chceme hrať aj európske pohárové súťaže, v ktorých náš klub úspešne reprezentoval nielen Bratislavu, ale aj Slovensko. Pretože sme univerzitný klub, ale v prvom rade je nutné, aby hráčky po maturite ostávali tu v Bratislave študovať. A od MŠVVaŠ SR žiadame, aby študentov športovcov podporilo zavedením športových štipendií. To sú dve najdôležitejšie veci pre vývoj klubu.

SLOVAN BRATISLAVA

Ako hodnotíte posledné úspechy futbalového Slovana Bratislava?

Tešíme sa, čo sa nám spoločnými silami podarilo dosiahnuť v posledných rokoch. Sú výsledkom práce, ktorú všetci v klube odvedli v nedávnom období. Treba pripomenúť, že v uplynulej sezóne sme prvýkrát v histórii Slovana obhájili zisk double a následne sme sa kvalifikovali do skupiny Európskej konferenčnej ligy, kde reprezentujeme Bratislavu i Slovensko. Samozrejme, chceme sa stále zlepšovať a naďalej rásť a bojovať o ďalšie úspechy.



Vaše najbližšie a vaše najvyššie ciele, ktoré si klub stanovil?

Jasným cieľom pre túto sezónu je získať ďalší majstrovský titul, tento cieľ sme si ako prioritu stanovili už pred sezónou. Mohli by sme byť prvým slovenským klubom, ktorý by získal štvrtýkrát po sebe titul. Ďalším čiastkovým cieľom, ktorý sme už splnili, bol postup do skupinovej fázy európskeho pohára. Veríme, že by sme v Konferenčnej lige mohli tento rok ešte niečo dosiahnuť. Dlhodobu chceme ďalej dominovať na domácej scéne a postupne zlepšovať náš koeficient, aby sme si zároveň zvyšovali šance na úspechy v európskych kvalifikačných kolách.

Slovan má veľa mladých bratislavských futbalistov. Aká je ich šanca preraziť v prvom družstve?

V posledných rokoch sa do prvého tímu presadilo viacero mladých hráčov z Akadémie. Viacerí z nich už prestúpili do špičkových zahraničných líg, ďalší sa naďalej rozvíjajú v rámci našej Akadémie a dostávajú šancu trénovať s A-tímom. Je to len a len v ich rukách, podmienky na to majú vytvorené. Musia sa o to pobiť, my budeme len radi, ak sa prebojujú do A-mužstva.

V prvých rokoch sa medzi ocenenými športovcami objavoval aj nebohý Peter Dubovský, skúste porovnať súčasný Slovan so Slovanom z jeho čias.

Je potrebné povedať, že v tom čase bola aj doba, v ktorej sme žili, a taktiež ekonomická situácia, úplne iné ako dnes. Hráčsky trh nebol taký globalizovaný ako dnes, hranice sa len postupne otvárali, takže je logické, že tí najlepší slovenskí hráči vtedy ešte hrali na Slovensku, a logicky, najmä v Slované. Do Slovana prichádzali najlepší hráči zo Slovenska, dnes je situácia ťažšia. Keď má Slovan záujem o mladého slovenského hráča, tak je často ťažké dohodnúť sa s klubmi na rozumných podmienkach, čo je škoda pre všetky strany. Dnes je situácia aj z ekonomickej stránky úplne iná. Naše súčasné mužstvo však má svoju kvalitu i srdce, už to nie je o tom, kto má v pase akú národnosť. Dôležité je, že hráči chcú hrať a bojovať za Slovan.

VÝSLEDKY – BRATISLAVSKÁ CENA ZA ŠPORT 2021

Kategória DOSPELÝ

1. Zuzana Reháková-Štefečeková – športová strelba
2. K4 (Samuel Baláž, Adam Botek, Denis Myšák, Erik Vlček) – rýchlostná kanoistika
3. Filip Polášek – tenis
4. Matej Beňuš – kanoistika na divokej vode
5. Ján Volko – atletika

Kategória JUNIOR

1. Denisa Baránková – lukostrelba
2. Katarína Pecsuková – rýchlostná kanoistika
3. Olívia Lapšanská – silový trojboj

Kategória TALENT

1. Martina Buršíková – športové lezenie

Kategória ZDRAVOTNE ZNEVÝHODNENÝ ŠPORTOVEC

1. Veronika Vadovičová – športová strelba
2. Alexandra Rexová/Eva Trajčíková – zjazdové lyžovanie
3. Michaela Balcová/Martin Strehársky – boccia

Kategória KOLEKTÍV

1. ŠK Slovan Bratislava – futbal
2. Slávia EU Bratislava – volejbal
3. BK Inter Bratislava – basketbal